

ningerne er der sat væsentlighedskriterier for, hvad det er for nogle myndighedsbeslutninger, det kan dreje sig om. Det er store ting, som myndighederne kan gøre sig skyldige i, f.eks. miljøskaadelige beslutninger i strid med internationale konventioner. Det må og skal være muligt for befolkningen at reagere i en sådan situation. Alt andet ville være uhyre krænkende for bevidstheden om ret og uret, og det ville bidrage til at øge svælget mellem magten og en engageret og handlende befolkning.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg er en lille smule skuffet over, at fru Jette Gottlieb ved så lidt om amerikanerne og den amerikanske tradition for civil ulydighed, når hun nu indirekte påberåber sig det. Jeg tror aldrig, at ordet martyrium ville være et, som ville falde de dér damer ind, jeg nævnte, som altså bruger en praksis, der er udbredt i USA, når man vil have ændret love – og det er jo meget ofte det, man vil – eller vil protestere.

En meget, meget berømt person – jeg kan ikke huske lige nu, hvem det var – sagde engang, at i denne situation er ethvert hæderligt menneskes rette plads i fængslet. Fordi det altså drejede sig om tilstande, som man måtte protestere imod.

Jeg vil bare sige, at det er en måde at ændre love på, også tit i tilfælde, hvor man kan have sværere ved at komme igennem, hvad man nemlig tit kan i det amerikanske samfund, oftere end vi trods alt jævnlige kan her i landet. Men jeg synes, at en række af de eksempler, fru Jette Gottlieb har nævnt, når folk er i klemme, er af en sådan art, at dér er det også et råb til os om, at her må vi gøre noget. Jeg mener, at det er en række eksempler på, at her bør der tages affære, og jeg synes, det er udmærket, at vi herfra kan signalere, at vi ikke alene synes, der skal tages affære, men at der heller ikke skal gribes syndelig hårdt ind over for mennesker, der har gjort sådan, som enkelte personer har gjort.

Endelig har vi jo en række eksempler, hvor mennesker af humane grunde gør noget, som ikke er lovligt, vel vidende at det er ulovligt, og så sørger de bare for, at det ikke bliver opdaget. Det er sådan noget som at gemme folk osv.

Jeg kan huske, at jeg engang blev ringet op og spurgt, om jeg havde illegale flygtninge boende, og så måtte jeg sige, at nej da, det havde jeg ikke, og hvis jeg havde, ville jeg da ikke sige det. Jeg mener, der er jo grænser for, hvor tåbelig

man skal være i sådan en situation. Så kan der være dem, der går ud og siger, at det har vi, og så er det selvfølgelig med henblik på at lave et helt rabalder og ikke med henblik på at være straffri.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 84: Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. (Ophævelse af grundskyld for erhvervsjendomme m.v.).

Af Niels Højland (FP) m.fl.
(Fremsat 30/11 94).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Henrik Dam Kristensen, fg.):

Lovforslaget fra Fremskridtspartiet går ud på at ophæve grundskyld for erhvervsjendomme. Som det nævnes i bemærkningerne, er der tale om en genfremsættelse af et lovforslag fra forrige folketingsår. Dengang hed lovforslaget L 145.

Det er ikke længere siden end den 10. maj 1994, at Folketinget havde tredje behandling og afstemning om det forrige forslag fra Fremskridtspartiet, altså lovforslag nr. L 145. Resultatet blev, at forslaget blev forkastet. Ud over Fremskridtspartiet selv var det kun Venstre og De Konservative, der stemte for forslaget.

Siden da har vi jo haft et folketingsvalg, men